سورة النبأ

78. സൂറത്തു ന്നബഅ്

മക്കഃയിൽ അവതരിച്ചത് - വചനങ്ങൾ 40 - വിഭാഗം (റുകൂഉ്) 2

ജുസ്ഉ് - 30

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

പരമകാരുണികനും, കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

عَمَّ يَتَسَآءَلُونَ ﴿١﴾

《1》 എന്തിനെക്കുറിച്ചാണ് അവർ ചോദ്യം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്?

عَنِ ٱلنَّبَإِ ٱلۡعَظِيمِ ﴿٢﴾

《2》 (അതെ, ആ) മഹത്തായ വൃത്താന്തത്തെക്കുറിച്ച്!

ٱلَّذِى هُمۡ فِيهِ مُخۡتَلِفُونَ ﴿٣﴾

《3》 അതായത്, യാതൊന്നിൽ അവർ ഭിന്നാഭിപ്രായക്കാരാകുന്നുവോ അക്കാര്യം (തന്നെ).

كَلَّا سَيَعۡلَمُونَ ﴿٤﴾

《4》 അങ്ങനെ വേണ്ട, അവർക്ക് വഴിയെ അറിയാറാകും!

ثُمَّ كَلَّا سَيَعۡلَمُونَ ﴿٥﴾

《5》 പിന്നെ, [വീണ്ടും] അങ്ങനെ വേണ്ട, അവർക്ക് വഴിയെ അറിയാറാകും!!

《1》عَمَّ എന്തിനെക്കുറിച്ചാണ് يَتَسَآءَلُونَ അവർ (പരസ്പരം) ചോദിക്കുന്നു, ചോദ്യം ചെയ്യുന്നു 《2》 عَنِ ٱلنَّبَإِ വൃത്താന്തത്തെക്കുറിച്ചാകുന്നു ٱلۡعَظِيمِ മഹത്താ

مُخۡتَلِفُونَ അവർ അതിൽ هُمۡ فِيهِ അതായത് യാതൊരു കാര്യം ٱلَّذِى ﴿3﴾ യ, വമ്പിച്ച
ഭിന്നിച്ചവരാണ്, വ്യത്യസ്താഭിപ്രായക്കാരാണ് ﴿4﴾ كَلَّا അങ്ങനെ വേണ്ടാ, അങ്ങ
നെയല്ല سَيَعۡلَمُونَ അവർ വഴിയെ അറിയും, അവർക്കറിയാം ﴿5﴾ ثُمَّ كَلَّا പിന്നെ
വേണ്ടാ سَيَعۡلَمُونَ അവർ വഴിയെ അറിയും, അറിയാറാകും

ഈ ലോകത്തിന് ഒരു അന്ത്യമുണ്ടെന്നും, അനന്തരം മറ്റൊരു ജീവിതമുണ്ടെന്നും, അവിടെവെച്ച് ഓരോരുത്തനും ഇഹത്തിൽവെച്ച് ചെയ്ത കർമങ്ങളെക്കുറിച്ച് ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുമെന്നുമുള്ള യാഥാർത്ഥ്യത്തെയാണ് മുശ്‌രിക്കുകൾ മറ്റെല്ലാറ്റിനെക്കാളും കഠിനമായി നിഷേധിക്കുന്നത്. ഈ വിഷയകമായി -തമ്മതമ്മിലും, നബിﷺയോടും, സത്യവിശ്വാസികളോടും- പല ചോദ്യങ്ങളും വാദങ്ങളും നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുക അവരുടെ പതിവത്രെ. സത്യാന്വേഷണമല്ല ഇതിന്റെ ലക്ഷ്യം. പരിഹാസം, ആശ്ചര്യം, ധിക്കാരം, നിഷേധം ഇവയൊക്കെയാണ് അവരെ അതിന് പ്രേരിപ്പിക്കുന്നത്. എന്നാൽ, അത് അങ്ങനെ ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടാവുന്ന ഒരു കാര്യമല്ലെന്നും, അതിനെ സംബന്ധിച്ച് സഗൗരവം മനസ്സിരുത്താത്ത പക്ഷം അതിന്റെ ഫലം അതിഗുരുതരമായിരിക്കുമെന്നും അല്ലാഹു അവരെ താക്കീത് ചെയ്യുന്നു.

النبأ العظيم (മഹത്തായ വൃത്താന്തം) എന്ന് പറഞ്ഞത് മരണാനന്തര ജീവിതത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്ന് മേൽവിവരിച്ചതിൽനിന്ന് വ്യക്തമാണ്. മിക്കവാറും എല്ലാ ക്വുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളുടെ അഭിപ്രായവും അതുതന്നെ. ചുരുക്കം ചിലർ അതുകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം ക്വുർആനാണെന്നും പറഞ്ഞുകാണുന്നു. ഏതായാലും, രണ്ടാമത്തെ ജീവിതത്തിന്റെ സാധ്യതയും, സംഭവ്യതയും സ്ഥാപിക്കുന്ന പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളാണ് അല്ലാഹു തുടർന്ന് വിവരിക്കുന്നത്.

أَلَمۡ نَجۡعَلِ ٱلۡأَرۡضَ مِهَٰدٗا ﴿٦﴾

﴾6﴿ ഭൂമിയെ നാം ഒരു വിതാനം [വിരിപ്പെന്നോണം] ആക്കിയിട്ടില്ലേ?!-

وَٱلۡجِبَالَ أَوۡتَادٗا ﴿٧﴾

﴾7﴿ മലകളെ (ഭൂമിക്ക്) ആണികളും (ആക്കിയിട്ടില്ലേ)?!

وَخَلَقۡنَٰكُمۡ أَزۡوَٰجٗا ﴿٨﴾

﴾8﴿ നിങ്ങളെ നാം ഇണകളാക്കി സൃഷ്ടിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു;

وَجَعَلۡنَا نَوۡمَكُمۡ سُبَاتٗا ﴿٩﴾

﴾9﴿ നിങ്ങളുടെ ഉറക്കം നാം (നിങ്ങൾക്ക്) ഒരു വിശ്രമമാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു;

وَجَعَلۡنَا ٱلَّيۡلَ لِبَاسٗا ﴿١٠﴾

﴾10﴿ രാത്രിയെ (നിങ്ങൾക്ക്) നാം ഒരു വസ്ത്രവും ആക്കിയിരിക്കുന്നു;

وَجَعَلْنَا ٱلنَّهَارَ مَعَاشًا ﴿١١﴾

﴾11﴿ പകലിനെ നാം ജീവിതസന്ധാരണവേളയായും ആക്കിയിരിക്കുന്നു;

وَبَنَيْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعًا شِدَادًا ﴿١٢﴾

﴾12﴿ നിങ്ങളുടെ മീതെ നാം ശക്തമായ (ആകാശങ്ങൾ) ഏഴെണ്ണം സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നു;

وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَّاجًا ﴿١٣﴾

﴾13﴿ കത്തിത്തിളങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു വിളക്ക് [സൂര്യനും] നാം ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നു.

وَأَنزَلْنَا مِنَ ٱلْمُعْصِرَٰتِ مَآءً ثَجَّاجًا ﴿١٤﴾

﴾14﴿ മഴക്കാറുകളിൽനിന്ന് കുത്തി ഒഴുകുന്ന വെള്ളം [മഴയും] നാം ഇറക്കി;-

لِّنُخْرِجَ بِهِۦ حَبًّا وَنَبَاتًا ﴿١٥﴾

﴾15﴿ അതുകൊണ്ട് നാം ധാന്യവും സസ്യവും (ഉൽപ്പാദിപ്പിച്ച്) വെളിക്ക് വരുത്തുവാൻവേണ്ടി;-

وَجَنَّٰتٍ أَلْفَافًا ﴿١٦﴾

﴾16﴿ ഇടതിങ്ങിയ തോട്ടങ്ങളും (വെളിക്ക് വരുത്തുവാൻ)

﴾6﴿ أَلَمْ نَجْعَلِ നാം ആക്കിയില്ലേ ٱلْأَرْضَ ഭൂമിയെ مِهَٰدًا ഒരു വിതാനം, തൊട്ടിൽ,
വിരിപ്പ് ﴾7﴿ وَٱلْجِبَالَ മലകളെ أَوْتَادًا ആണികളും, കുറ്റികളും ﴾8﴿ وَخَلَقْنَٰكُمْ നിങ്ങളെ
നാം സൃഷ്ടിക്കയും ചെയ്തു أَزْوَٰجًا ഇണകളായിട്ട് ﴾9﴿ وَجَعَلْنَا നാം ആക്കുകയും
ചെയ്തു نَوْمَكُمْ നിങ്ങളുടെ നിദ്രയെ سُبَاتًا ഒരു വിശ്രമം, ശാന്തത ﴾10﴿ وَجَعَلْنَا
നാം ആക്കുകയും ചെയ്തു ٱلَّيْلَ രാത്രിയെ لِبَاسًا ഒരു വസ്ത്രം ﴾11﴿ وَجَعَلْنَا ٱلنَّهَارَ
പകലിനെ നാം ആക്കുകയും ചെയ്തു مَعَاشًا ഉപജീവനമന്വേഷിക്കുന്നത് ﴾12﴿
وَبَنَيْنَا നാം സ്ഥാപിക്കുക (ഉണ്ടാക്കുക)യും ചെയ്തു فَوْقَكُمْ നിങ്ങൾക്കുമീതെ سَبْعًا
ഏഴെണ്ണം شِدَادًا കഠിനമായ, ശക്തമായ ﴾13﴿ وَجَعَلْنَا നാം ഉണ്ടാക്കുക (ഏർപ്പെ
ടുത്തുക)യും ചെയ്തു سِرَاجًا ഒരു വിളക്ക് وَهَّاجًا തിളങ്ങുന്ന, കത്തിജ്വലിക്കുന്ന
﴾14﴿ وَأَنزَلْنَا നാം ഇറക്കുകയും ചെയ്തു مِنَ ٱلْمُعْصِرَٰتِ മഴക്കാറുകളിൽനിന്ന്,
മഴക്കാറ്റുകളിൽനിന്ന് مَآءً ثَجَّاجًا കുത്തി ഒഴുകുന്ന വെള്ളം ﴾15﴿ لِّنُخْرِجَ بِهِ അതു
കൊണ്ട് നാം വെളിക്ക് വരുത്തുവാൻ, പുറപ്പെടുവിക്കാൻ حَبًّا ധാന്യം وَنَبَاتًا സസ്യ
വും, ചെടിയും ﴾16﴿ وَجَنَّٰتٍ തോട്ടങ്ങളും أَلْفَافًا (മരങ്ങളാൽ) ഇടതിങ്ങിയ,
തൂർന്നു നിൽക്കുന്ന

നിത്യേന മനുഷ്യന്‍ കണ്ടും അനുഭവിച്ചും കൊണ്ടിരിക്കുന്ന പത്ത് പ്രത്യക്ഷ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും, അതേ അവസരത്തില്‍ മഹത്തായ അനുഗ്രഹങ്ങളുമാണ് അല്ലാഹു ഈ വചനങ്ങളില്‍ എടുത്തുകാട്ടിയിരിക്കുന്നത്. പലപ്പോഴും ക്വുര്‍ആനില്‍ ഇവയെപ്പറ്റി ആവര്‍ത്തിച്ചും വിവരിച്ചും പ്രസ്താവിക്കാറുള്ളതുമാകുന്നു.

(1) ഭൂമിയില്‍ മനുഷ്യനടക്കമുള്ള ജീവജാലങ്ങളുടെ ജീവിതസന്ധാരണത്തിന് ഉപയുക്തമായ വിധത്തില്‍ അതിനെ വിരിച്ചു വിതാനപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്.

(2) ഭൂമിക്ക് ഇളക്കം പറ്റാതെ അതിനെ ഉറപ്പിച്ചു നിറുത്തുന്ന കുറ്റികള്‍ അഥവാ ആണികള്‍- എന്നോണം അതില്‍ പര്‍വ്വതങ്ങളെ സ്ഥാപിച്ചത്.

(3) മനുഷ്യനെ ആണും പെണ്ണുമായി ഇണവര്‍ഗങ്ങളാക്കിയത്.

(4) ദേഹാദ്ധ്വാനം, രോഗം മുതലായവകൊണ്ടോ, വ്യസനം, ഭയം, മുതലായവ നിമിത്തമോ ഉണ്ടാകുന്ന ക്ഷീണങ്ങളില്‍നിന്നും, പകലത്തെ വിവിധ ജോലിത്തിരക്കുകളില്‍നിന്നും വിശ്രമവും, ശാന്തതയും നല്‍കുന്നവിധം മനുഷ്യന് ഉറക്കിനെ ഏര്‍പ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്.

(5) രാത്രിയെ കേവലം വസ്ത്രംകൊണ്ടെന്നോണം ദേഹം മൂടി മറഞ്ഞു സ്വസ്ഥമായിരിക്കുവാന്‍ പര്യാപ്തമാക്കിയത്.

(6) മുഴുവന്‍ സമയവും രാത്രിയെപ്പോലെ ഇരുട്ടിയതാക്കാതെ പകലിനെ അതില്‍നിന്നും വേര്‍തിരിച്ചു ജീവിതസന്ധാരണത്തിന് പക്വമായ അവസരമാക്കിയത്.

(7) ഭൂമിയിലെ എത്രയോ കാര്യങ്ങള്‍ക്ക് അനുപേക്ഷണീയമായ നിരവധി പ്രകൃതിബന്ധങ്ങള്‍ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന വമ്പിച്ച ഏഴ് ആകാശലോകങ്ങളെ ഭൂമിക്കുമീതെ സ്ഥാപിച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്നത്.

(8) കത്തിജ്വലിച്ചും തിളങ്ങി പ്രകാശിച്ചും കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ലോകവിളക്കാകുന്ന സൂര്യനെ ഏര്‍പ്പെടുത്തിയത്.

(9) മഴവര്‍ഷിപ്പിക്കുമാറുള്ള കാര്‍മേഘങ്ങളില്‍ നിന്ന്- അല്ലെങ്കില്‍ മഴക്കാറുകളെ തട്ടിക്കൂട്ടുന്ന മഴക്കാറ്റുകളില്‍നിന്ന്- ധാരാളം മഴവെള്ളം വര്‍ഷിപ്പിക്കുന്നത്.

(10) അങ്ങനെ, മഴമൂലം ധാന്യം തുടങ്ങിയ എല്ലാ സസ്യവര്‍ഗങ്ങളും,

വൃക്ഷങ്ങളാലും ചെടികളാലും തിങ്ങിത്തൂർന്ന് നിൽക്കുന്ന തോട്ടങ്ങളും മനുഷ്യർക്ക്‌വേണ്ടി ഉൽപാദിപ്പിക്കുന്നത്. അതെ, وإن تعدوا نعمة الله لا تحصوها (അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹം നിങ്ങൾ എണ്ണുന്നപക്ഷം നിങ്ങൾ കണക്കാക്കുന്നതല്ല.) ഇതെല്ലാം നിരത്തിക്കാട്ടിക്കൊണ്ട് അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

إِنَّ يَوْمَ ٱلْفَصْلِ كَانَ مِيقَـٰتًا ﴿١٧﴾

﴾17﴿ നിശ്ചയമായും, തീരുമാനത്തിന്റെ ദിവസം സമയനിർണിതമായിരിക്കുന്നു.

يَوْمَ يُنفَخُ فِى ٱلصُّورِ فَتَأْتُونَ أَفْوَاجًا ﴿١٨﴾

﴾18﴿ അതായത്, കാഹളത്തിൽ ഊതപ്പെടുന്ന ദിവസം, അപ്പോൾ, നിങ്ങൾ കൂട്ടമായി വന്നെത്തും.

وَفُتِحَتِ ٱلسَّمَآءُ فَكَانَتْ أَبْوَٰبًا ﴿١٩﴾

﴾19﴿ ആകാശം തുറക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും; എന്നിട്ടത് പല വാതിലുകളായിത്തീരും.

وَسُيِّرَتِ ٱلْجِبَالُ فَكَانَتْ سَرَابًا ﴿٢٠﴾

﴾20﴿ പർവതങ്ങൾ (തൽസ്ഥാനം വിട്ട്) നടത്തപ്പെടുകയും ചെയ്യും; എന്നിട്ട് അവ കാനൽ (സമാനം) ആയിത്തീരും.

﴾17﴿ إِنَّ يَوْمَ നിശ്ചയമായും ദിവസം ٱلْفَصْلِ തീരുമാനത്തിന്റെ كَانَ അതാകുന്നു, ആയിരിക്കുന്നു مِيقَـٰتًا സമയം നിർണയിക്ക (നിശ്ചയിക്ക)പ്പെട്ടത് ﴾18﴿ يَوْمَ يُنفَخُ അതായത് ഊതപ്പെടുന്ന ദിവസം فِى ٱلصُّورِ കാഹളത്തിൽ, കൊമ്പിൽ فَتَأْتُونَ അപ്പോൾ നിങ്ങൾ വരും, ചെല്ലും أَفْوَاجًا പല കൂട്ടങ്ങളായി, കൂട്ടംകൂട്ടമായി ﴾19﴿ وَفُتِحَتِ തുറക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും ٱلسَّمَآءُ ആകാശം فَكَانَتْ എന്നിട്ടത് ആയിരിക്കും أَبْوَٰبًا പല വാതിലുകൾ, പ്രവേശനമാർഗങ്ങൾ, കവാടങ്ങൾ ﴾20﴿ وَسُيِّرَتِ നടത്തപ്പെടുകയും ചെയ്യും ٱلْجِبَالُ മല (പർവ്വതം)കൾ فَكَانَتْ എന്നിട്ടവ ആയിത്തീരും سَرَابًا കാനൽ (പോലെ)

കിയാമത്തുനാളിലെ സംഭവവികാസങ്ങളാണ് ഇവയെല്ലാം. ഇവയെപ്പറ്റി പലപ്പോഴും- ഇതിന് മുമ്പുള്ള ചില അദ്ധ്യായങ്ങളിലും, താഴെ വരുന്ന അദ്ധ്യായങ്ങളിലും- വിവരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാകുന്നു. ആകാശം പൊട്ടിപ്പിളരുമ്പോൾ അതിൽ

ഏർപ്പെടുന്ന വിടവുകളെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് ആകാശം വാതിലുകൾ ആയിത്തീരും (فكانت أبوابا) എന്ന് പറഞ്ഞതെന്നും, അതല്ല, ആകാശത്ത്നിന്ന് മലക്കുകൾ കൂട്ടം കൂട്ടമായി പ്രവഹിക്കുവാനുള്ള പ്രവേശനമാർഗങ്ങൾ അന്ന് തുറക്കപ്പെടുന്നതിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നും അഭിപ്രായങ്ങളുണ്ട്. അല്ലാഹുവിനറിയാം.

إِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا ﴿٢١﴾

﴿21﴾ നിശ്ചയമായും 'ജഹന്നം' [നരകം] ഒരു പതിസ്ഥാനമാകുന്നു;-

لِّلطَّٰغِينَ مَـَٔابًا ﴿٢٢﴾

﴿22﴾ അതിക്രമികാരികൾക്ക് സങ്കേത സ്ഥലമായിക്കൊണ്ട്;-

لَّٰبِثِينَ فِيهَآ أَحْقَابًا ﴿٢٣﴾

﴿23﴾ (അതെ) അതിൽ പല യുഗങ്ങൾ താമസിക്കുന്നവരായും കൊണ്ട്!

لَّا يَذُوقُونَ فِيهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا ﴿٢٤﴾

﴿24﴾ അതിൽവെച്ച് ഒരു തണുപ്പാകട്ടെ, വല്ല പാനീയമാകട്ടെ അവർ രുചി നോക്കുന്നതല്ല;

إِلَّا حَمِيمًا وَغَسَّاقًا ﴿٢٥﴾

﴿25﴾ -അത്യുഷ്ണജലവും (ദുർഗന്ധത്തോടെ ഒഴുകുന്ന) അതിശൈത്യ ജലവുമല്ലാതെ.

جَزَآءً وِفَاقًا ﴿٢٦﴾

﴿26﴾ (അവർക്ക്) യോജിച്ച പ്രതിഫലമെന്ന നിലക്ക്!

﴿21﴾ إِنَّ جَهَنَّمَ നിശ്ചയമായും ജഹന്നം (നരകം) كَانَتْ അതാകുന്നു مِرْصَادًا പതിസ്ഥാനം, കാത്തിരിക്കുന്നത്, നിരീക്ഷണസ്ഥലം ﴿22﴾ لِّلطَّٰغِينَ അതിക്രമി (ധിക്കാരി)കൾക്ക് مَـَٔابًا സങ്കേതം (പ്രാപ്യസ്ഥാനം) ആയിട്ട് ﴿23﴾ لَّٰبِثِينَ താമസിക്കുന്ന (കഴിഞ്ഞുകൂടുന്ന)വരായിക്കൊണ്ട് فِيهَآ അതിൽ أَحْقَابًا പല യുഗങ്ങൾ (ദീർഘിച്ച കാലഘട്ടങ്ങൾ) ﴿24﴾ لَّا يَذُوقُونَ അവർ രുചിനോക്കുക (ആസ്വദിക്കുക)യില്ല فِيهَا അതിൽവെച്ച് بَرْدًا ഒരു തണുപ്പും وَلَا شَرَابًا ഒരു പാനീയവുമില്ല ﴿25﴾ إِلَّا حَمِيمًا അത്യുഷ്ണ (ചുട്ടു തിളക്കുന്ന) ജലമല്ലാതെ وَغَسَّاقًا ഗസ്സാകും (ദുർഗന്ധമുള്ള) അതിശൈത്യ ജലവും ﴿26﴾ جَزَآءً പ്രതിഫലമായിട്ട് وِفَاقًا യോജിച്ച, ഒത്തതായ

അതിരുവിട്ടിരുന്ന ധിക്കാരികളെ പതിയിരുന്നു തേടിപ്പിടിക്കുന്ന സ്ഥലമത്രെ നരകം. അതിലെ കാവൽക്കാരായ മലക്കുകൾ അവിടെ പതിയിരിക്കുന്നുണ്ടാകും. പിന്നോക്കം പോകുന്നവരെയും തിരിഞ്ഞുപോകുന്നവരെയും അത് വിളിച്ചുവരുത്തുകതന്നെ ചെയ്യും. (تدعوا من أدبر وتولى–المعارج) അവരുടെ ഏക സങ്കേതമായ നരകത്തിൽനിന്ന് അവർക്ക് ഒരിക്കലും രക്ഷയില്ല. കണക്കറ്റ യുഗങ്ങൾ– അഥവാ എന്നെന്നും– അവരതിൽ തന്നെ കഴിച്ചുകൂട്ടേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അത്യുഗ്രമായ ഉഷ്ണത്തിന് ഒരു ശാന്തിയോ, അസഹനീയമായ ദാഹത്തിന് ഒരു ശമനമോ പോലും അവർക്ക് ആസ്വദിക്കുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. ദേഹത്തിന് ലഭിക്കുവാനുള്ളത് 'ഹമീം' മാത്രമാകുന്നു. അതാകട്ടെ, വായയും കുടലും വെന്തുരുകിപ്പോകുമാറുള്ള അത്യുഷ്ണജലം! തണുപ്പിന് ലഭിക്കുവാനുള്ളത് 'ഗസ്സാക്വും'! അതാണെങ്കിൽ, നരകത്തിൽനിന്ന് കീണ്ടൊഴുകുന്നതും, ദുർഗന്ധവും അഴുക്കും നിറഞ്ഞതും, നരകത്തിന്റെ ഉഷ്ണത്തെ വെല്ലുമാറ് തണുപ്പുള്ളതും!. അല്ലാഹു നമ്മെ കാക്കട്ടെ. ആമീൻ. ഈ രണ്ടിനെപ്പറ്റിയും സൂറ: സ്വാദ് 57 ൽ വിവരിച്ചത് ഓർക്കുക.

അല്ലാഹുവിന്റെ സന്ദേശങ്ങളെയും, കൽപനകളെയും ധിക്കരിച്ചു അക്രമികളായി ഭൂമിയിൽ ജീവിതകാലം കഴിച്ചുകൂട്ടിയവർക്ക് പരലോകത്തുവെച്ച് അവരുടെ അഭീഷ്ടത്തിനും ഇച്ഛക്കും കടകവിരുദ്ധമായ ഇത്തരം കടുത്ത ശിക്ഷകൾ നൽകുന്നത് തികച്ചും അനുയോജ്യം തന്നെയാണ് എന്നത്രെ 26 -ാം വചനത്തിൽ അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. ഇതിനെല്ലാം ഇടയാക്കിയ അവരുടെ ചെയ്തികളെന്താണെന്ന് അല്ലാഹു എടുത്തുകാട്ടുന്നു:-

إِنَّهُمْ كَانُوا۟ لَا يَرْجُونَ حِسَابًا ﴿٢٧﴾

﴾27﴿ നിശ്ചയമായും, അവർ വിചാരണയെ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നില്ലായിരുന്നു;

وَكَذَّبُوا۟ بِـَٔايَـٰتِنَا كِذَّابًا ﴿٢٨﴾

﴾28﴿ നമ്മുടെ ലക്ഷ്യങ്ങളെ അവർ ഒരു (വല്ലാത്ത) വ്യാജമാക്കൽ വ്യാജമാക്കുകയും ചെയ്തു. [ഇതാണ് കാരണം]

وَكُلَّ شَىْءٍ أَحْصَيْنَـٰهُ كِتَـٰبًا ﴿٢٩﴾

﴾29﴿ എല്ലാ കാര്യവും തന്നെ, നാം (എഴുതി) രേഖപ്പെടുത്തി തിട്ടമാക്കിവെച്ചിരിക്കുന്നു.

فَذُوقُوا۟ فَلَن نَّزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا ﴿٣٠﴾

﴿30﴾ ആകയാൽ, (ഹേ, അതിക്രമികാരികളേ) രുചിനോക്കിക്കൊള്ളുവിൻ! എനി, നിങ്ങൾക്ക് ശിക്ഷയല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) നാം വർദ്ധിപ്പിച്ചുതരുന്നതേയല്ല.

﴿27﴾ إِنَّهُمْ നിശ്ചയമായും അവർ كَانُوا۟ لَا يَرْجُونَ അവർ പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നില്ല
حِسَابًا വിചാരണ, കണക്കുനോക്കൽ ﴿28﴾ وَكَذَّبُوا۟ അവർ വ്യാജമാക്കുകയും
ചെയ്തു بِـَٔايَـٰتِنَا നമ്മുടെ ലക്ഷ്യങ്ങളെ, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ كِذَّابًا ഒരു (വലിയ) വ്യാജ
മാക്കൽ ﴿29﴾ وَكُلَّ شَىْءٍ എല്ലാ കാര്യവും, വസ്തുവും أَحْصَيْنَـٰهُ അതിനെ നാം
കണക്കാക്കി (തിട്ടപ്പെടുത്തി)യിരിക്കുന്നു كِتَـٰبًا എഴുത്തായി, രേഖപ്പെടുത്തി
ക്കൊണ്ട് ﴿30﴾ فَذُوقُوا۟ ആകയാൽ ആസ്വദിക്കു (രുചിനോക്കു)വിൻ فَلَن نَّزِيدَكُمْ എനി
നിങ്ങൾക്ക് നാം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതേയല്ല إِلَّا عَذَابًا ശിക്ഷയല്ലാതെ

നരകക്കാരെ സംബന്ധിച്ചടത്തോളം- ക്വത്താദഃ (റ)യിൽനിന്ന് നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടതുപോലെ- ഇതിലധികം ഗൗരവമേറിയ മറ്റൊരു വാക്യം ക്വുർആനിൽ ഇല്ലെന്ന് പറയാം. നിങ്ങൾക്ക് എന്തെങ്കിലും എനി കൂടുതൽ നൽകുവാനുണ്ടെങ്കിൽ, അത് കൂടുതൽ ശിക്ഷ മാത്രമാണെന്ന് സർവാധിരാജനായ സ്രഷ്ടാവ് അവരോട് പറയുമ്പോൾ അവരുടെ നിരാശയും സങ്കടവും എത്രമാത്രമായിരിക്കും? ആലോചിച്ചുനോക്കുക! അല്ലാഹു നമ്മെ കാത്തുരക്ഷിക്കട്ടെ. ആമീൻ.

വിഭാഗം- 2

അവിശ്വാസത്തിന്റെ കെടുതികളെയും ശിക്ഷയെയും കുറിച്ച് പ്രസ്താവിച്ചശേഷം സത്യവിശ്വാസികളായ സൽഭാഗ്യവാൻമാർക്ക് അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുന്നു:-

إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ مَفَازًا ﴿٣١﴾

﴿31﴾ നിശ്ചയമായും സൂക്ഷ്മതയുള്ളവർക്ക് വിജയം (അഥവാ ഭാഗ്യസ്ഥാനം) ഉണ്ട്.

حَدَآئِقَ وَأَعْنَـٰبًا ﴿٣٢﴾

﴿32﴾ അതായത്, തോപ്പുകളും, മുന്തിരി (വള്ളി)കളും.

وَكَوَاعِبَ أَتْرَابًا ﴿٣٣﴾

﴿33﴾ സമപ്രായക്കാരായ സ്തനം തുടിച്ച തരുണികളും.

وَكَأۡسٗا دِهَاقٗا ﴿٣٤﴾

﴿34﴾ (കള്ളിന്റെ) നിറഞ്ഞ കോപ്പകളും (ഉണ്ട്).

لَّا يَسۡمَعُونَ فِيهَا لَغۡوٗا وَلَا كِذَّٰبٗا ﴿٣٥﴾

﴿35﴾ അവിടത്തിൽവെച്ച് വല്ല അനാവശ്യമാകട്ടെ, വ്യാജവാർത്ത യാകട്ടെ അവർ കേൾക്കുന്നതല്ല.

جَزَآءٗ مِّن رَّبِّكَ عَطَآءً حِسَابٗا ﴿٣٦﴾

﴿36﴾ നിന്റെ രക്ഷിതാവിങ്കൽനി ന്നുള്ള പ്രതിഫലം! അതായത്, കണ ക്കൊത്ത [തികച്ചും മതിയായ] സമ്മാനം!

رَّبِّ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ وَمَا بَيۡنَهُمَا ٱلرَّحۡمَٰنِۖ لَا يَمۡلِكُونَ مِنۡهُ خِطَابٗا ﴿٣٧﴾

﴿37﴾ (അതെ) ആകാശങ്ങളു ടെയും, ഭൂമിയുടെയും, അവ രണ്ടി നുമിടയിലുള്ളതിന്റെയും രക്ഷിതാ വിന്റെ -പരമകാരുണികനായുള്ള വന്റെ -(വക സമ്മാനം)! അവനോട് അഭിമുഖസംസാരത്തിന് അവർക്ക് (ആർക്കും) സാധിക്കുകയില്ല.

يَوۡمَ يَقُومُ ٱلرُّوحُ وَٱلۡمَلَٰٓئِكَةُ صَفّٗاۖ لَّا يَتَكَلَّمُونَ إِلَّا مَنۡ أَذِنَ لَهُ ٱلرَّحۡمَٰنُ وَقَالَ صَوَابٗا ﴿٣٨﴾

﴿38﴾ 'റൂഹും' [ആത്മാവും] മലക്കുകളും അണിയായി നിൽക്കു ന്ന ദിവസം;- (അന്ന്) പരമകാരുണി കനായുള്ളവൻ ഏതൊരുവന് അനു മതി നൽകുകയും, താൻ ശരിയാ യത് പറയുകയും ചെയ്തിരിക്കു ന്നുവോ അവനല്ലാതെ അവർ (ആ രും തന്നെ)സംസാരിക്കുകയില്ല.

﴿31﴾ إِنَّ لِلۡمُتَّقِينَ നിശ്ചയമായും സൂക്ഷ്മതയുള്ളവർക്കു (ഭയഭക്തൻമാർക്കു)ണ്ട് مَفَازًا വിജയം, ഭാഗ്യത്തിന്റെ സ്ഥലം ﴿32﴾ حَدَآئِقَ അതായത് തോപ്പുകൾ وَأَعۡنَٰبٗا മുന്തിരികളും ﴿33﴾ وَكَوَاعِبَ സ്തനം തുടിച്ച തരുണികളും أَتۡرَابٗا സമപ്രായക്കാരാ യ, ഇണയൊത്ത ﴿34﴾ وَكَأۡسٗا (കള്ളിന്റെ) കോപ്പയും دِهَاقٗا നിറഞ്ഞ, സമർത്ഥ മായ ﴿35﴾ لَّا يَسۡمَعُونَ അവർ കേൾക്കയില്ല فِيهَا അതിൽവെച്ച് لَغۡوٗا ഒരു അനാവ ശ്യവും, നിരർത്ഥവും وَلَا كِذَّٰبٗا വ്യാജമായതും ഇല്ല ﴿36﴾ جَزَآءٗ പ്രതിഫലം, പ്രതിഫലമായിട്ട് مِّن رَّبِّكَ നിന്റെ രക്ഷിതാവിങ്കൽനിന്ന് عَطَآءً സമ്മാനം, ദാനം حِسَابٗا

കണക്കൊത്ത, മതിയായ, തികഞ്ഞ ﴾37﴿ رَّبِّ ٱلسَّمَـٰوَٰتِ അതായത് ആകാശ ങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവ് وَٱلْأَرْضِ ഭൂമിയുടെയും وَمَا بَيْنَهُمَا അവ രണ്ടിനിടയിലുള്ളതി ന്റെയും ٱلرَّحْمَـٰنِ പരമകാരുണികനായുള്ളവൻ لَا يَمْلِكُونَ അവർ അധീനമാക്കുക (അവർക്ക് സാധ്യമാകുക)യില്ല مِنْهُ അവനോട് خِطَابًا അഭിമുഖഭാഷണം, സംസാരം ﴾38﴿ يَوْمَ يَقُومُ നിൽക്കുന്ന ദിവസം ٱلرُّوحُ റൂഹ് (ആത്മാവ്) وَٱلْمَلَـٰٓئِكَةُ മലക്കു കളും صَفًّا അണിയായി لَّا يَتَكَلَّمُونَ അവർ സംസാരിക്കയില്ല إِلَّا مَنْ യാതൊരുവ നല്ലാതെ أَذِنَ لَهُ അവന് അനുവാദം നൽകിയിരിക്കുന്നു ٱلرَّحْمَـٰنُ പരമകാരുണികൻ وَقَالَ താൻ പറയുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു صَوَابًا ശരിയായത്, നേരെയുള്ളത്, ചൊവ്വായത്

വ്യാജവാദികളുടെ ശിക്ഷകളെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞപ്പോൾ 26 -ാം വചനത്തിൽ 'യോജിച്ച പ്രതിഫലം (جزاء وفاقا)' എന്ന് പറഞ്ഞുവല്ലോ. ഭയഭക്തൻമാരുടെ പ്രതി ഫലത്തെപ്പറ്റി ഇവിടെ പറഞ്ഞത് നോക്കുക: 'നിന്റെ റബ്ബിന്റെ പക്കൽനിന്നുള്ള പ്രതിഫലം (جزاء من ربك)'എന്നും, 'മതിയായ സമ്മാനം (عطاء حسابا)'എന്നും വിശേ ഷിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ദുഷ്ക്കർമങ്ങൾക്കുള്ള പ്രതിഫലം അവക്ക് സമാനമായ ശിക്ഷ മാത്രമായിരിക്കുമല്ലോ. സൽക്കർമങ്ങൾക്കുള്ള പ്രതിഫലമാകട്ടെ, പത്തിരട്ടിയും അതിലധികവുമായിരിക്കുമെന്ന് അല്ലാഹു വാഗ്ദാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അപ്പോൾ രണ്ടുകൂട്ടരുടെ പ്രതിഫലത്തെയും വ്യത്യസ്ത രൂപത്തിൽ വിശേഷിപ്പിച്ചതിന്റെ രഹസ്യം മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്.

അണിയണിയായി നിൽക്കുന്ന മലക്കുകളുടെ വലയത്തിൽ സൃഷ്ടിക ളെല്ലാം ഭയവിഹ്വലരായി നിലകൊള്ളുന്ന ആ മഹാസമ്മേളനത്തിൽ, പ്രവാച കൻമാർപോലും 'എന്റെ കാര്യം, എന്റെ കാര്യം'എന്ന് പറഞ്ഞേക്കുന്ന ആ ഭയ ങ്കരദിനത്തിൽ, തന്നെപ്പറ്റി എന്ത് തീരുമാനമാണ് ലോകനിയന്താവ് തീരുമാനി ക്കുന്നതെന്ന് ഓരോരുത്തനും പരിഭ്രാന്തിയോടെ നിശ്ചലമായി കാത്തുനിൽക്കുന്ന ആ സ്തംഭനഘട്ടത്തിൽ, അല്ലാഹുവിന്റെ അനുമതി കൂടാതെ വല്ലതും ഉരിയാടു വാൻ ആർക്ക് സാധിക്കും?! ഇല്ല. അവൻ അനുമതി നൽകുകയും, അവൻ തൃപ്തി പ്പെടുകയും ചെയ്തവർക്കല്ലാതെ അവിടെവെച്ച് മിണ്ടുവാൻ സാധ്യമല്ല. يوم يأتي لا تكلم نفس إلا باذنه– هود:١٠٥ (അത് വന്നെത്തുന്ന ദിവസം ഒരാളും തന്നെ അവന്റെ- അല്ലാഹുവിന്റെ- അനുവാദമില്ലാതെ സംസാരിക്കയില്ല.) من ذا الذي يشفع عنده إلا بانه – البقرة:٢٥٥ (അവന്റെ അനുവാദമില്ലാതെ അവന്റെ അടു ക്കൽ ആർ ശുപാർശ ചെയ്യും?) സംസാരിക്കുവാൻ അനുമതി ലഭിക്കുന്നത് ആർക്കായിരിക്കുമെന്ന് وقال صوابا (ശരിയായത് പറയുകയും ചെയ്യും) എന്ന വാക്യം മുഖേന അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. അഥവാ, ഇഹത്തിൽവെച്ച് തൗഹീ ദിന്റെ വാക്യവും തദടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള തത്വങ്ങളും സമ്മതിച്ചവർ.

റൂഹും മലക്കുകളും (الروح والملائكة) എന്ന് പറഞ്ഞുവല്ലോ. ഇവിടെ റൂഹുകൊണ്ട് ഉദ്ദേശ്യം ജിബ്രീൽ (അ) എന്ന മലക്കാണെന്നും, മനുഷ്യാത്മാ

ക്കളാണെന്നും മറ്റും അഭിപ്രായങ്ങളുണ്ട്. ജിബ്‌രീലിനെപ്പറ്റി റൂഹ് എന്ന് ക്വുർആനിലും ഹദീഥിലും ഉപയോഗിക്കാറുള്ളതാണ്. എങ്കിലും- ഇമാം ഇബ്നു കഥീർ (റ) അഭിപ്രായപ്പെട്ടതുപോലെ- ഇവിടെ മനുഷ്യാത്മാക്കളാണ് ഉദ്ദേശ്യമെന്ന് വെക്കുന്നതാണ് കൂടുതൽ സന്ദർഭോചിതമായിക്കാണുന്നത്. الله اعلم

ذَٰلِكَ ٱلْيَوْمُ ٱلْحَقُّ ۖ فَمَن شَآءَ ٱتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِۦ مَـَٔابًا ﴿٣٩﴾

《39》 അതത്രെ, യഥാർത്ഥദിവസം! ആകയാൽ, (വേണമെന്ന്) ആർ ഉദ്ദേശിച്ചുവോ അവൻ തന്റെ രക്ഷിതാവിങ്കലേക്ക് (മടങ്ങുവാനുള്ള) സങ്കേതം ഏർപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളട്ടെ.

إِنَّآ أَنذَرْنَـٰكُمْ عَذَابًا قَرِيبًا يَوْمَ يَنظُرُ ٱلْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ وَيَقُولُ ٱلْكَافِرُ يَـٰلَيْتَنِى كُنتُ تُرَٰبًۢا ﴿٤٠﴾

《40》(ജനങ്ങളേ) നിശ്ചയമായും, സമീപസ്ഥമായ ഒരു ശിക്ഷയെക്കുറിച്ച് നിങ്ങൾക്ക് നാം (ഇതാ) മുന്നറിയിപ്പ് നൽകിയിരിക്കുന്നു! (അതെ) മനുഷ്യൻ തന്റെ കരങ്ങൾ മുൻചെയ്തുവെച്ചതിനെ നോക്കിക്കാണുന്ന ദിവസം;- അവിശ്വാസിയായുള്ളവൻ (അന്ന്) പറയും: 'അയ്യോ! ഞാൻ മണ്ണായിരുന്നെങ്കിൽ നന്നായേനേ!' എന്ന്.

《39》 ذَٰلِكَ അത്, അതത്രെ ٱلْيَوْمُ ٱلْحَقُّ യഥാർത്ഥ ദിവസം فَمَن شَآءَ ആകയാൽ, (എന്നാൽ) ആർ ഉദ്ദേശിച്ചുവോ ٱتَّخَذَ അവൻ ഏർപ്പെടുത്തട്ടെ, ഉണ്ടാക്കട്ടെ إِلَىٰ رَبِّهِۦ തന്റെ റബ്ബിങ്കലേക്ക് مَـَٔابًا ഒരു സങ്കേതം, മടക്കസ്ഥാനം, മടക്കം 《40》 إِنَّآ നിശ്ചയമായും നാം أَنذَرْنَـٰكُمْ നിങ്ങൾക്ക് മുന്നറിയിപ്പ് (താക്കീത്) നൽകിയിരിക്കുന്നു عَذَابًا ഒരു ശിക്ഷയെ(ക്കുറിച്ച്) قَرِيبًا അടുത്ത, സമീപസ്ഥമായ يَوْمَ يَنظُرُ നോക്കുന്ന (കാണുന്ന) ദിവസം ٱلْمَرْءُ മനുഷ്യൻ مَا قَدَّمَتْ മുൻചെയ്തതിനെ يَدَاهُ തന്റെ രണ്ട് കരങ്ങൾ, കൈകൾ وَيَقُولُ പറയുകയും ചെയ്യും, പറയുന്നതുമായ ٱلْكَافِرُ അവിശ്വാസി يَـٰلَيْتَنِى അയ്യോ ഞാനായെങ്കിൽ നന്നായിരുന്നേനേ كُنتُ ആയിരുന്നു (എങ്കിൽ) تُرَٰبًا മണ്ണ്

അന്നത്തെ ഭയങ്കരതയും കഠിനശിക്ഷകളും കാണുമ്പോൾ അവിശ്വാസികൾ കൊതിച്ചുപോകും:'തങ്ങൾ മനുഷ്യരായി സൃഷ്ടിക്കപ്പെടാതെ വെറും മണ്ണായിരുന്നുവെങ്കിൽ നന്നായേനെ! എന്നാൽ ഇതൊന്നും അനുഭവിക്കേണ്ടിവരികയില്ലായിരുന്നുവല്ലോ!!' എന്നൊക്കെ. അബൂഹുറയ്റഃ (റ)യിൽ നിന്നും ഇപ്രകാരം നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: എല്ലാ സൃഷ്ടികളും ക്വിയാമത്തുനാ

ളിൽ ഒരുമിച്ചുകൂട്ടപ്പെടും. കാലികളും പറവകളും ഇതര ജീവികളുമെല്ലാം തന്നെ. അങ്ങനെ, കൊമ്പില്ലാത്തവർക്ക് കൊമ്പുള്ള ജീവികളിൽനിന്ന് പ്രതികാരം എടുത്തുകൊള്ളത്തക്കവണ്ണം അല്ലാഹു നടപടിയെടുക്കും. പിന്നീട് അവയോട് അല്ലാഹു 'നിങ്ങൾ മണ്ണായിക്കൊള്ളുക' എന്ന് പറയും. അപ്പോഴാണ് അവിശ്വാസിയായവൻ 'അയ്യോ, ഞാൻ മണ്ണായിരുന്നെങ്കിൽ നന്നായേനേ!' എന്ന് പറയുക. (ابن جرير وابن المنذر والبيهقي وأبو حاتم)

لله الحمد والمنة والفضل